

تجزیه کمی و کیفی ساپونین‌های واریته‌های مختلف یونجه و بررسی رابطه آن‌ها با مقاومت به سرخرطومی برگ یونجه

Quantitative and Qualitative Analysis of Saponins in Different Varieties of Alfalfa and their Relationships with Weevil Resistance

محمود باقری^۱، بهمن یزدی صمدی^۲، حجت‌ا... مظاهری لقب^۳ و کاظم پوستینی^۴

چکیده

۲۲ رقم یونجه ایرانی و خارجی از نظر میزان کل ساپونین (تجزیه کمی) و انواع ساپونینها (تجزیه کیفی) مورد بررسی قرار گرفتند. در تجزیه کمی که با روش اسپکتروفتومتری صورت گرفت. واریته‌های مورد آزمایش از نظر میزان کل ساپونین تفاوت معنی دار نشان دادند. میزان کل ساپونین با میزان خسارت لاروسرخرطومی فاقد همبستگی معنی دار بود. در تجزیه کیفی که با روش کروماتوگرافی لایه نازک (TLC) انجام پذیرفت هشت نوع ساپونین در واریته‌های مورد آزمایش مشاهده گردید. از مقایسه الگوی نواریندی این ساپونین‌ها با الگوی نواریندی ساپونین‌های استاندارد مشخص شد که ساپونین شماره ۳، مدیکوسایدجی، ساپونین شماره ۴، سویاساپونین I و ساپونین شماره ۷، مدیکوساید آ است. پنج ساپونین دیگر با ساپونین‌های استاندارد موجود قابل شناسایی نبودند. ساپونین‌های شماره ۱، ۲ و ۸ با میزان خسارت لاروسرخرطومی برگ یونجه همبستگی منفی معنی دار، ساپونین‌های شماره ۳ و ۴ همبستگی مثبت معنی دار و ساپونین‌های شماره ۵، ۶ و ۷ عدم همبستگی نشان دادند.

واژه‌های کلیدی: یونجه، ساپونین، تجزیه کمی و کیفی، مقاومت به سرخرطومی.

مقدمه

گردیده است. ساپونین‌ها در بیش از ۱۰۰ خانواده گیاهی یافت می‌شوند که تیره بقولات را می‌توان مهم‌ترین خانواده گیاهی واجد ساپونین نام برد (Mazahery-Laghab, 1997). ساپونین‌ها، گروهی مجزا از مواد هستند که از نظر شیمیایی پیچیده و دارای وزن مولکولی بالا بوده و در واکنش گیاهی جای دارند (Hostettmann and Marston, 1995). عواملی چون مبداء ژنتیکی گیاه، سن گیاه، وضع فیزیولوژیکی، عوامل محیطی و زراعی مرتبط با رشد گیاه و تیمارهای پس از برداشت از جمله عواملی که میزان ساپونین را تغییر می‌دهند

آفات و بیماری‌های گیاهی از جمله مهم‌ترین عوامل کاهش دهنده محصولات کشاورزی می‌باشند. یکی از روش‌های ایجاد واریته‌های مقاوم استفاده از سیستم خود دفاعی گیاه مبتنی بر مواد درون زای گیاهی است. مواد متابولیکی ثانویه (متابولیت‌های ثانویه) حاصل از متابولیسم گیاهی از جمله مهم‌ترین این موادند. آنتی بیوتیک‌ها، آلکالوئیدها، تریپن‌ها، گلیکوزیدها و فنل‌ها از جمله متابولیت‌های ثانویه گیاهی اند. در سال‌های اخیر، توجه زیادی به ساپونین‌های گیاهی معطوف

تاریخ پذیرش: ۱۳۸۱/۲/۵

تاریخ دریافت: ۱۳۷۹/۱۲/۴

۴- دانشیار دانشگاه تهران

۳- استادیار دانشگاه بوعلی سینا

۲- استاد دانشگاه تهران

۱- کارشناس ارشد اصلاح نباتات

یونجه را بررسی کردند و نتیجه گرفتند که ساپونین‌ها نقشی در مقاومت به این قارچ ندارند.

از سال‌ها قبل ساپونین به عنوان یکی از عوامل مهم تولید نفخ شناخته شده است. اثر نفخ‌زایی ساپونین‌ها مربوط به خاصیت کف‌کنندگی آن‌هاست، به طوری که حیوان قادر به آروغ زدن نخواهد بود و حباب‌های گاز از شکمبه خارج نمی‌شوند و تجمع می‌یابند. تجمع گاز باعث درد قابل توجه و بعضاً "مرگ حیوان می‌گردد" (کریمی، ۱۳۶۹).

تحقیقات صورت گرفته نشان می‌دهند که ساپونین‌ها با مقاومت به برخی آفات و بیماری‌ها رابطه مستقیم دارند درحالی که با برخی دیگر رابطه‌ای نشان نداده‌اند. از طرفی ساپونین‌ها به عنوان اصلی‌ترین عامل ایجاد نفخ در نشخوارکنندگان شناخته شده‌اند. انتخاب برای میزان ساپونین کم در یونجه به منظور کاهش میزان نفخ‌زایی یونجه و در نتیجه بهبود کیفیت غذایی آن باعث کاهش مقاومت یونجه به آفات و بیماری‌ها گردیده است (Pedersen et al., 1976). نکته قابل تامل این است که ساپونین‌های یونجه انواع مختلفی دارند و اخیراً مطالعات انجام شده نشان داده‌اند که برخی از انواع ساپونین‌های یونجه علاوه بر این که سمیت بالایی علیه حشرات و قارچ‌ها دارند، میزان نفخ‌زایی آن‌ها نیز کم می‌باشد (Mazahery - Laghab, 1997).

هدف از این مطالعه بررسی میزان کل ساپونین‌ها در واریته‌های مورد آزمایش یونجه و هم‌چنین بررسی انواع ساپونین‌های موجود و تعیین رابطه آن‌ها با مقاومت به سرخرطومی برگ یونجه (*Hypera postica* Gyll.) می‌باشد. این حشره از مهم‌ترین آفات یونجه است که سالانه خسارت عمده‌ای به یونجه کاران وارد می‌سازد. نسل اول این حشره بعضاً "تمامی محصول چین اول یونجه را از بین می‌برد" (اسماعیلی و همکاران، ۱۳۷۴).

مواد و روش‌ها

۱- ارقام مورد آزمایش

۲۲ رقم یونجه ایرانی و خارجی که قبلاً در مزرعه تحقیقاتی دانشکده کشاورزی دانشگاه تهران کشت شده بودند (جدول ۱) مورد مطالعه قرار گرفتند. مقاومت به سرخرطومی

(Fenwick et al., 1991).

مطالعات انجام شده در مورد ساپونین‌های یونجه دو نتیجه دربر داشته است: یکی اثر مفید آن مربوط به سمیت ساپونین‌ها در برابر حشرات، قارچ‌ها و دیگر میکروارگانیسم‌ها و دیگری اثر مضر آن مربوط به نفخ‌زایی ساپونین‌ها در نشخوارکنندگان (Mazahery-Laghab, 1997).

نشان داده شده است که جزء بزرگ واریانس میزان کل ساپونین مربوط به ژنوتیپ است؛ این نتیجه گویای موثر بودن انتخاب در تعدیل و تغییر میزان ساپونین‌هاست (هنسون، ۱۳۷۲).

ساپونین‌های سویا به صورت یک عامل دفاعی در برابر سوسک چینی حبوبات (*Callosobruchus chinensis*) عمل می‌کنند و دلیل آن ناتوانی لاروها برای هیدرولیز ساپونین‌های سویا می‌باشد (Mazahery - Laghab, 1997). فنویک و همکاران (Fenwick et al., 1991) اظهار کردند که ساپونین‌های ریشه یونجه که غنی از مشتقات مدیکاژنیک اسید می‌باشند به طور مشخصی در برابر سوسک آرد (*Tribolium castaneum*) سمی‌اند. پدرسن و همکاران (Pedersen et al., 1976) نشان دادند که انتخاب برای غلظت کم و زیاد ساپونین در یونجه با استفاده از قارچ تریکودرما، مقاومت به آفات را تحت تاثیر قرار می‌دهد به طوری که انتخاب برای میزان ساپونین کم مقاومت را کاهش می‌دهد. آن‌ها هم‌چنین دریافتند که مقاومت یونجه به شته ماکروپیزوم پیزی (*Macropysum pisi*) بستگی به غلظت‌های بالای ساپونین در واریته‌های مقاوم دارد و مقاومت به شته خالدار یونجه (*Therioaphis maculata*) با این انتخاب‌ها تحت تاثیر قرار نگرفت. عمر و همکاران (Omar et al., 1996) نشان دادند که ساپونین‌های یونجه به طور معنی‌داری رشد میسلیوم‌های قارچ عامل بیماری پوسیدگی سفید پیاز (*Sclerotium cepivoum*) را کاهش می‌دهند. آن‌ها نتیجه گرفتند که ساپونین‌ها به عنوان یک ماده طبیعی گیاهی، اثر بازدارندگی قارچ‌کش‌های پیشنهادی (سومیلکس و بن‌لات) را در کنترل بیماری پوسیدگی سفید پیاز نشان می‌دهند. استاتویل و اسکینر (Stuteville and Skinner, 1987) اثر انتخاب برای مقاومت به سفیدک داخلی یونجه بر روی میزان ساپونین‌های

خسارت برای هر رقم در جدول ۱ ارائه گردیده است (مظاهری لقب و یزدی صمدی، ۱۳۷۰).

این واریته‌ها قبلاً به صورت میزان خسارت لاروسرخرطومی برحسب رتبه دهی بین ۰ تا ۹ تعیین گردیده بود و میانگین میزان

جدول ۱ - میانگین نمره ارزیابی خسارت لاروسرخرطومی ارقام مورد آزمایش (مظاهری لقب و یزدی صمدی، ۱۳۷۰)

Table 1. Mean larval damage of alfalfa varieties used in the experiment (Mazzahery-Laghab and Yazdi Samadi, 1991)

شماره واریته Variety No.	نام واریته Variety name	نمره میانگین خسارت Mean damage scoring
1	Bam	بم 2.17
2	Kerman	کرمان 2.25
3	Hamadan	منقره همدان 2.16
4	Ahar	اهر 2.42
5	Polycross Yazd-6	پلی کراس یزد-۶ 2.06
6	Polycross Yazd-7	پلی کراس یزد-۷ 2.06
7	Polycross Bam-12	پلی کراس بم-۱۲ 2.16
8	Polycross Bam -11	پلی کراس بم-۱۱ 2.20
9	Polycross Shiraz-8	پلی کراس شیراز-۸ 2.18
10	Polycross Bam-10	پلی کراس بم-۱۰ 2.11
11	Polycross Lahontan-7	پلی کراس لاهوتان-۷ 2.15
12	Shiraz	شیراز 2.15
13	Gazzaghestan	قزاقستان 2.17
14	Krisarry	کریساری 2.15
15	Simertchenskaya	سیمرجنسکایا 2.12
16	Khorvandeh Hamadan	خورونده همدان 1.90
17	UC-66	یوسی-۶۶ 2.28
18	UC73	یوسی-۷۳ 2.15
19	UC-78	یوسی-۷۸ 2.12
20	UC-80	یوسی-۸۰ 2.26
21	Sefidboran Ghazvin	سفید بوران قزوین 2.09
22	Ghooran Taleghan	گوران طالقان 1.85

روش‌های استخراج ساپونین‌ها (Massiot et al., 1992 & 1988) بهینه سازی کرد صورت گرفت. ۲۰ گرم از هر نمونه یونجه برداشت گردید و با کمک ازت مایع در یک هاون چینی کاملاً آسیاب گردید. ۱۰۰ میلیلیتر متانول ۸۰ درصد به نمونه اضافه گردید (۵ میلیلیتر برای هر گرم بافت تازه گیاهی) محلول در داخل ارلن ۲۵۰ میلیلیتری به مدت یک شب در دمای اتاق توسط دستگاه تکان دهنده (shaker) بهم زده شد. سپس نمونه برداشته شد و با استفاده از کاغذ صافی، قیف بوختر و با کمک

۲- نمونه برداری

نمونه برداری از اندام‌های هوایی، قبل از مرحله غنچه دهی، در دو تکرار انجام پذیرفت. نمونه‌های گیاهی بوسیله نیتروژن مایع منجمد، و سپس سریعاً در ۲۰۰C - تا زمان نیاز ذخیره گردیدند.

۳- استخراج ساپونین‌ها

استخراج ساپونین‌ها به طریقی که مظاهری لقب (Mazahery-Laghab, 1997) این روش را با استفاده از

هر لوله آزمایش اضافه گردید. این حرف ناپایدار است و بایستی روزانه به صورت تازه تهیه گردد. لوله‌های آزمایش به مدت یک ساعت در حمام آب گرم $100 \pm 60^\circ\text{C}$ قرار گرفتند. سپس این لوله‌ها به مدت ده دقیقه در داخل یخ خرد شده قرار گرفتند و نهایتاً "جذب نمونه‌ها در 473°C نانومتر ثبت گردید. با استفاده از این اعداد، معادله و خط رگرسیون غلظت ساپونین و جذب در 473°C نانومتر به دست آمد.

مقدار نیم میلیلیتر از محلول β برداشته و در لوله آزمایش ریخته شد. تمام مراحل که برای غلظت‌های استاندارد انجام گرفت، برای محلول‌های β نیز انجام گردید و با توجه به معادله و خط رگرسیون موجود با میزان جذب این نمونه‌ها در 473°C نانومتر میزان غلظت ساپونین در نمونه‌ها تعیین گردید و نهایتاً میزان کل ساپونین واریته‌ها برحسب گرم ساپونین در کیلوگرم بافت تازه یونجه به دست آمد.

۶- تعیین انواع ساپونین‌ها (تجزیه کیفی)

برای تعیین انواع ساپونین‌ها از روش کروماتوگرافی لایه نسیازک Thin Layer Chromatography TLC استفاده گردید. این روش به کمک سیلیکاژل کشیده شده روی صفحات شیشه‌ای 20×20 سانتیمتر انجام گرفت. برای انجام کروماتوگرافی، نمونه محلول‌های β به مدت ۲ تا ۳ دقیقه در g (گسراوتید) 12000 سانتیفریوز گردیدند و مواد شناور (غیر رسوبی) برای TLC برداشته شد. ۲۲ نقطه مربوط به تیمارها (هر دو تکرار مخلوط گردید) و شش نقطه مربوط به ساپونین‌های استاندارد (جدول ۲) (برای شناسایی باندهای تفکیک شده) لکه گذاری گردید. صفحات TLC در داخل یک تانک TLC حاوی حلال اتیل استات: استیک اسید: آب مقطر به نسبت حجمی ۷:۲:۲ قرار گرفتند و وقتی حلال پس از حرکت از پایین صفحات به سمت بالا به یک سانتیمتری بالای صفحات رسید صفحات از تانک برداشته شد و اجازه داده شد در هوای آزاد خشک گردند. سپس صفحات با ترکیب متانول: استیک اسید سولفوریک به نسبت حجمی $100:10:1$ معرف پاشی گردیدند. (این معرف بایستی همواره به صورت تازه تهیه گردد). سپس صفحات TLC به آون خشک‌کن 104°C به مدت ۱۵ دقیقه منتقل گردیدند. صفحات

دستگاه مکنده (Vacuum) دو مرتبه صاف گردید. عصاره حاصل توسط دستگاه تبخیر کننده چرخشی (Rotary evaporator) در $40 \pm 0^\circ\text{C}$ تبخیر شد و باقیمانده در ۲۰ میلیلیتر آب مقطر حل گردید. محلول حاصل در این مرحله آلفا α نامیده شد که در واقع عصاره ساپونین خام (Crude saponin) می‌باشد. محلول α برای تمامی واریته‌ها و تکرارها به دست آمد و تا زمان نیاز 200°C ذخیره گردید.

۴- خالص سازی ساپونین‌ها با بوتانل نرمال

محلول α به قیف جداکننده 250 میلیلیتری ریخته شد و 10 میلیلیتر بوتانل نرمال اشباع از آب به آن اضافه و کاملاً بهم زده شد. اجازه داده شد تا دو لایه کاملاً مجزا تشکیل گردد: لایه سبز رنگ بالایی بوتانل و لایه آبکی پایینی. لایه آبکی جدا گردید و لایه بوتانل بالایی ذخیره شد. لایه آبکی دوباره به قیف جداکننده ریخته شد و عمل یاد شده با 5 میلیلیتر بوتانل اشباع از آب انجام گردید و برای بار سوم با $2/5$ میلیلیتر بوتانل اشباع از آب تکرار گردید. با این سه تکرار تقریباً تمامی ساپونین‌های موجود در عصاره α جدا گردید. سه لایه بوتانل با هم مخلوط گردید و با دستگاه تبخیر کننده چرخشی در 55°C تبخیر شد و باقیمانده در 20 میلیلیتر متانول خالص حل گردید. این محلول β نامیده شد. محلول β مخلوطی از ساپونین‌های خالص است. محلول β تا زمان نیاز در 20°C ذخیره گردید.

۵- تعیین میزان کل ساپونین‌ها (تجزیه کمی)

برای تعیین میزان کل ساپونین‌ها از روش اسپکتروفتومتری تعیین میزان ساپونین‌های تریتروئید ارائه شده توسط ابراهیم‌زاده و نیکنام (Ebrahimzadeh and Niknam, 1998) استفاده شد. این روش براساس میزان جذب اشعه ماوراء بنفش می‌باشد. بدین منظور از دستگاه اسپکتروفتومتری UV-160 Shimadzu استفاده گردید. مقادیر معینی از ساپونین سفید خالص (بین 0 تا 400 میکروگرم) در یک حلال (آب) حل گردید. لوله‌های آزمایش حاوی این محلول‌ها به آون $100 \pm 0^\circ\text{C}$ منتقل شد تا حلال‌های مربوط تبخیر گردد. لوله‌های آزمایش از آون برداشته شد و پس از خشک شدن، 5 میلیلیتر وانیلین $0/7$ درصد در اسید سولفوریک 65 درصد به

تازه یونجه در جدول ۳ ارائه گردیده است. نتایج تجزیه واریانس میزان کل ساپونین واریته‌ها نیز در جدول ۴ دیده می‌شود. همان طور که مشاهده می‌گردد دو تکرار استفاده شده تفاوت معنی داری باهم ندارند ولی واریته‌ها از نظر میزان کل ساپونین تفاوت معنی دار در سطح ۰/۰۱ دارند.

مقایسه میانگین تیمارها به روش دانکن در سطح ۰/۰۱ (جدول ۵) وجود ۱۰ گروه را نشان داد. رقم شماره ۱ (بی) به تنهایی با بیشترین میزان ساپونین در گروه ۸ و دو رقم ۲۱ و ۲۲ (به ترتیب سفید بوران قزوین و گوران طالقان) با کمترین میزان ساپونین در گروه ۱ قرار گرفتند.

بررسی همبستگی بین میانگین کل ساپونین واریته‌ها و میزان خسارت لارو سرخرطومی نشان می‌دهد که ضریب همبستگی برابر $r=0.408$ و معادله خط رگرسیون مربوط عبارت از $Y=1.834+0.039X$ است که معادله (۱) نامیده می‌شود. نمودار خط رگرسیون این معادله در شکل ۱ دیده می‌شود.

۲- تجزیه کیفی

در تجزیه کیفی ساپونین‌های ارقام مورد آزمایش (شکل ۲)

TLC از آون برداشته شدند و با لامپ UV مشاهده، شناسایی، رتبه دهی و عکسبرداری گردیدند. رتبه صفر برای عدم وجود نوار و رتبه ۱۰ برای شدیدترین نوار موجود بین الگوهای نواری.

۷- تجزیه آماری

تجزیه واریانس داده‌ها بر اساس طرح بلوک های کامل تصادفی برای میزان کل ساپونین‌ها و مقایسه میانگین تیمارها به روش دانکن در سطح ۱% انجام پذیرفت. تاثیر میزان کل ساپونین هر تیمار و هم چنین تاثیر میزان هر کدام از ساپونین‌های هشتگانه تفکیک شده بر میزان خسارت لارو سرخرطومی برگ یونجه به روش همبستگی پیرسون انجام پذیرفت.

تجزیه واریانس و مقایسه میانگین‌ها با استفاده از نرم افزار MSTATC و بررسی همبستگی‌ها و رسم نمودارها با استفاده از نرم افزار EXCEL انجام پذیرفت.

نتایج و بحث

۱- تجزیه کمی

میزان کل ساپونین تیمارها بر حسب گرم در کیلوگرم بافت

جدول ۲- نام و فرمول شیمیایی ساپونین‌های استاندارد (مرجع) مورد استفاده

Table 2. Names and formulae of standard saponins

نام ساپونین Saponin	علامت Mark	فرمول شیمیایی Formula
Soyasaponin I سوبا ساپونین آی	A	3-o-a-rhamnopyranosyl(1->2)-β-D-galactopyranosyl(1->2)β-D-glucuronopyranosyl soyasapogenol B
Medicoside I مدیکوساید جی	B	3-0-b-O-glucopyranosyl-28-O-[b-D-glucopyranosyl(1->4)-α-L-rhamnopyranosyl] medicagenic acid
Medicoside A مدیکوساید آ	C	3-O-b-D-glucopyranosyl medicagenic acid
*	D	3-O-[b-D-glucopyranosyl(1->2)-β-D-glucopyranosyl]-28-O-[b-D-xylopyranosyl(1->4)-a-L-rhamnopyranosyl(1->2)-α-L-arabinopyranosyl] medicagenic acid
Medicoside I مدیکوساید آی	E	3-O-[α-L-arabinopyranosyl(1->2)-β-D-glucopyranosyl(1->2)-α-L-arabinopyranosyl]-28-O-β-D-glucopyranosyl medicagenic acid
Medicoside G مدیکوساید جی	F	3-O-b-D-glucopyranosyl - 28 - O- β- D-glucopyranosyl medicagenic acid

* نام این ساپونین ذکر نگردیده است.

جدول ۳- میزان کل ساپونین ارقام برحسب گرم ساپونین در کیلوگرم بافت تازه یونجه

Table 3. Total amount of saponins in alfalfa varieties (g/kg fresh weight)

شماره وارته Variety No.	بلوک اول Rep.I	بلوک دوم Rep.II	میانگیر Mean
1	10.493	10.412	10.452
2	7.319	7.132	7.225
3	6.615	6.521	6.568
4	7.608	8.702	8.155
5	8.930	9.160	9.045
6	8.035	8.425	8.230
7	8.427	8.596	8.511
8	7.400	7.106	7.253
9	9.549	9.200	9.374
10	8.791	8.922	8.857
11	8.305	7.653	7.979
12	8.207	8.613	8.410
13	7.761	7.453	7.607
14	6.948	8.962	7.955
15	8.746	8.444	8.595
16	7.392	7.322	7.357
17	8.706	8.768	8.737
18	8.598	8.607	8.598
19	7.608	7.798	7.703
20	9.294	9.627	9.460
21	5.162	5.396	5.279
22	5.216	5.276	5.246

جدول ۴- جدول تجزیه واریانس میزان کل ساپونین ارقام یونجه

Table 4. Results of analysis of variance for total saponins

منابع تغییرات S.O.V.	درجه آزادی d.f.	مجموع مربعات SS	میانگین مربعات MS	F
Rep, بلوک	1	0.204	0.204	1.348ns
Variety وارته	21	64.927	3.092	20.464**
e اشتباه آزمایشی	21	3.173	0.151	
Total کل	43	68.303		

ns و ** به ترتیب معنی دار در سطح ۰/۰۱ احتمال.

ns, **: Non significant and significant at the 1% level of probability respectively.

جدول ۵ - مقایسه میانگین رقم یونجه از نظر میزان کل ساپونین به روش دانکن

Table 5. Mean comparisons of the total saponin concentration of the alfalfa cultivars, using Duncan's Multiple Range

test(p>0.01)			
شماره واریته	گروه بندی	شماره رقم	گروه بندی
Variety No.	Group	Variety No.	Group
1	a	12	c d e f g h
2	a b	13	d e f g h
3	a b c	14	d e f g h
4	b c d	15	e f g h i
5	b c d e	16	e f g h i
6	b c d e	17	f g h i
7	b c d e f	18	g h i
8	b c d e f	19	h i
9	b c d e f g	20	i
10	b c d e f g h	21	j
11	b c d e f g h	22	j

معادلات مشاهده می‌گردد.

نتایج و بحث

معادله (۱) معنی دار نبودن ضریب همبستگی بین میزان کل ساپونین و میزان خسارت لارو سرخرطومی را نشان می‌دهد. از این معادله معلوم می‌شود که میزان کل ساپونین‌های یونجه اثر زیان آوری علیه تغذیه لارو سرخرطومی برگ یونجه ندارند که با نظرات پری و بیرک (Peri and Birk, 1980) در مورد مهم تر بودن نقش ساپونین‌ها در مقابله با حشرات پلی فاژ در مقایسه با حشرات انگیوفاژ مطابقت دارد؛ زیرا که سرخرطومی برگ یونجه از جمله آفات اختصاصی یونجه است. سمی نبودن ساپونین‌های یونجه برای لارو سرخرطومی یونجه را می‌توان این گونه تفسیر کرد که در طی سالیان متمادی این آفت خود را برای تغذیه از یونجه سازگار نموده است و ممکن است از همین طریق در زمره آفات اختصاصی و مهم یونجه قرار گرفته باشد. سازگار بودن لاروهای سرخرطومی برای تغذیه از یونجه می‌تواند با توانایی این لاروها برای هیدرولیز و سم زدایی ساپونین‌ها مرتبط باشد که با نظریات اپل باوم و همکاران (Applebaum et al., 1965) در مورد ناتوانی لاروهای سوسک چینی حبوبات

هشت الگوی نواری مشخص مشاهده گردید. با مقایسه این الگوهای نواری با الگوی نواری ساپونین‌های استاندارد (شکل ۲C ستون‌های A تا R) مشخص گردید که ساپونین شماره ۳ با $Rf = 0/23$ میزان حرکت نواری مورد نظر از محل نقطه گذاری نشان دهنده میزان کل حرکت حلال از محل نقطه گذاری ساپونین مدیکوساید جی می‌باشد. ساپونین شماره ۴ قهوه‌ای رنگ با $Rf = 0/31$ سویا ساپونین I و ساپونین شماره ۷ به رنگ سبز روشن با $Rf = 0/59$ مدیکوساید آ می‌باشند. پنج ساپونین دیگر با ساپونین‌های استاندارد موجود هم خوانی نداشته و لذا قابل شناسایی نبودند.

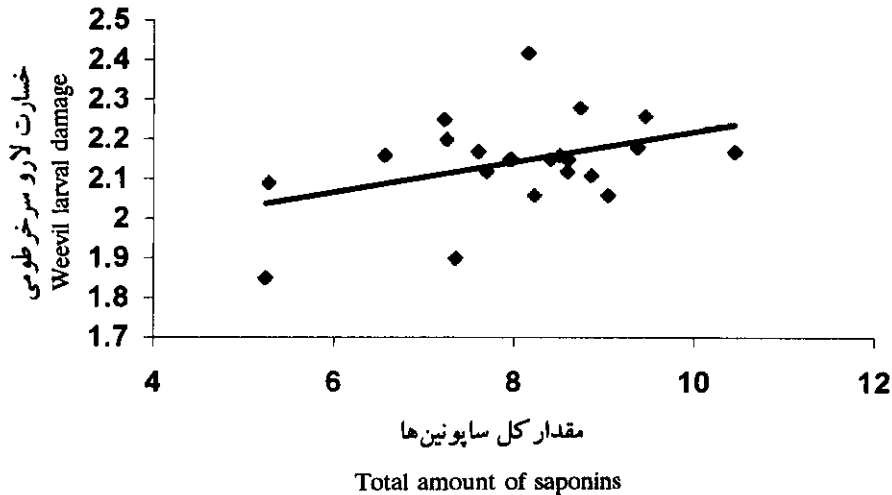
رتبه دهی برای الگوهای نواری هشگانه در ارقام مورد آزمایش انجام پذیرفت که در جدول ۶ مشاهده می‌گردد. بررسی رابطه بین رتبه بندی انواع ساپونین‌ها و میزان خسارت لارو سرخرطومی برگ یونجه و واریته‌های مورد آزمایش، نتایج ارائه شده در جدول ۷ را در برداشته است. در شکل ۳ نمودارهای رگرسیون خطی مربوط به این معادلات مشاهده می‌گردد.

بررسی رابطه بین رتبه بندی انواع ساپونین‌ها (جدول ۶) و میزان خسارت لارو سرخرطومی برگ یونجه (جدول ۲) در ارقام مورد آزمایش، نتایج ارائه شده در جدول ۷ را در برداشته است. در شکل ۳ نمودارهای رگرسیون خطی مربوط به این

جدول ۶- الگوهای باندی TLC و نمره دهی آن‌ها در ارقام مورد آزمایش

Table 6. TLC banding patterns and their scores for alfalfa varieties

الگوی باندی Banding pattern	ارقام مورد آزمایش Varieties used in the experiment																					
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22
ساپونین شماره ۱ Saponin No.1 Rf=0.052	2	2	2	3	3	3	2	1	2	3	3	2	2	2	2	3	2	1	2	1	4	4
ساپونین شماره ۲ Saponin No.2 Rf=0.09	0	1	1	1	1	0	1	0	1	1	1	1	1	1	1	2	1	1	1	1	3	3
ساپونین شماره ۳ Saponin No.3 Rf=0.23	6	6	6	5	5	4	5	4	5	4	5	4	4	5	4	3	5	5	5	4	4	4
ساپونین شماره ۴ Saponin No.4 Rf=0.31	8	8	7	7	8	6	7	7	8	8	6	6	6	7	7	4	10	10	9	9	4	5
ساپونین شماره ۵ Saponin No.5 Rf=0.46	4	1	1	1	3	4	4	3	4	4	3	4	4	4	3	4	4	4	3	3	3	3
ساپونین شماره ۶ Saponin No.6 Rf=0.52	6	4	6	4	5	3	2	6	3	5	3	3	5	6	6	6	8	8	3	4	3	3
ساپونین شماره ۷ Saponin No.7 Rf=0.59	2	2	2	1	2	1	1	1	1	2	1	1	1	2	1	1	8	8	1	2	0	0
ساپونین شماره ۸ Saponin No.8 Rf=0.8	3	2	1	2	3	3	3	2	3	3	2	1	1	1	3	3	2	3	2	1	2	3

شکل ۱- نمودار رگرسیون خطی بین میزان کل ساپونین و میزان خسارت لارو سرخرطومی برگک یونجه
 Fig. 1. Diagram showing linear regression between total saponins and weevil larval damage

جدول ۷- معادلات رگرسیونی مربوط به ارتباط میزان کل ساپونین و خسارت سرخرطومی برگک یونجه

Table 7. Regression equations and correlation coefficients for total saponins and weevil damage

معادله رگرسیون	ضرایب همبستگی	شماره معادله
Regression equation	Correlation coefficients	Equation No.
$Y = -0.07X + 1 + 2.306$	$r1 = -0.499^*$	(2)
$Y = -0.079X + 2.23$	$r2 = -0.505^*$	(3)
$Y = 0.081X + 1.764$	$r3 = 0.537^{**}$	(4)
$Y = 0.039X + 1.868$	$r4 = 0.539^{**}$	(5)
$Y = -0.031X + 2.244$	$r5 = -0.269\text{n.s.}$	(6)
$Y = 0.009X + 2.103$	$r6 = 0.125\text{n.s.}$	(7)
$Y = 0.017X + 2.113$	$r7 = 0.292\text{n.s.}$	(8)
$Y = -0.061X + 2.28$	$r8 = -0.423^*$	(9)

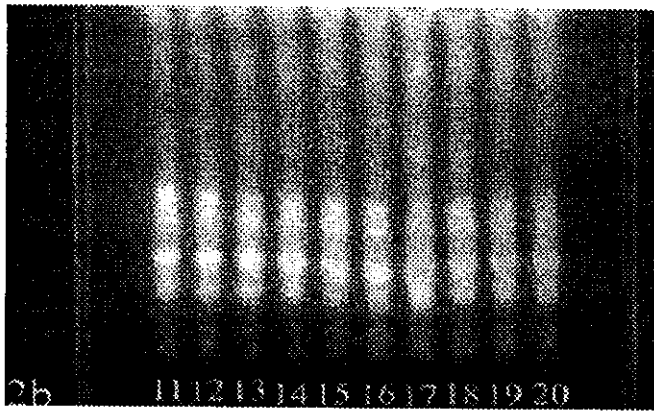
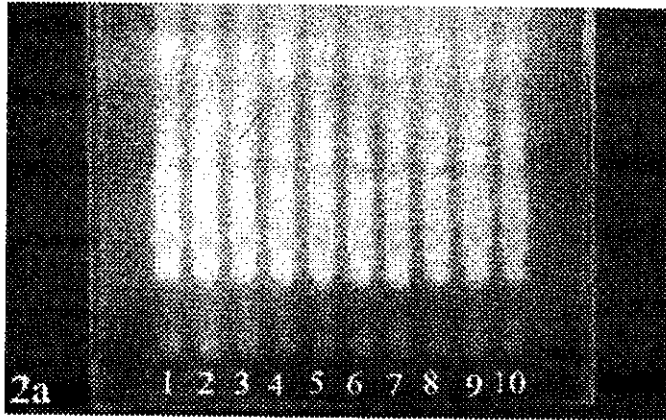
Y: میزان خسارت لاروسرخرطومی برگک یونجه؛ X: رتبه بندی ساپونین شماره ۱
 r: ضریب همبستگی بین الگوی باندی شماره ۱ و میزان خسارت لاروسرخرطومی
 * و **: به ترتیب معنی دار در سطح ۰/۰۵ و ۰/۰۱، n.s. = غیر معنی دار

کل ساپونین به منظور بهبود کیفیت غذایی یونجه احتمالاً کاهش در مقاومت به سرخرطومی برگک یونجه ایجاد نخواهد کرد. البته اگر قصد چنین انتخاب و اصلاحی وجود داشته باشد نیاز است که آفات و بیماری‌های مهم یونجه، حداقل برای هر منطقه یا برای مناطق خاص در نظر گرفته شود.

در بیشتر مطالعاتی که در مورد اثر متقابل ساپونین‌های یونجه با مقاومت به حشرات و بیماری‌ها انجام پذیرفته است میزان کل ساپونین در نظر گرفته شده است، لیکن از آنجا که در

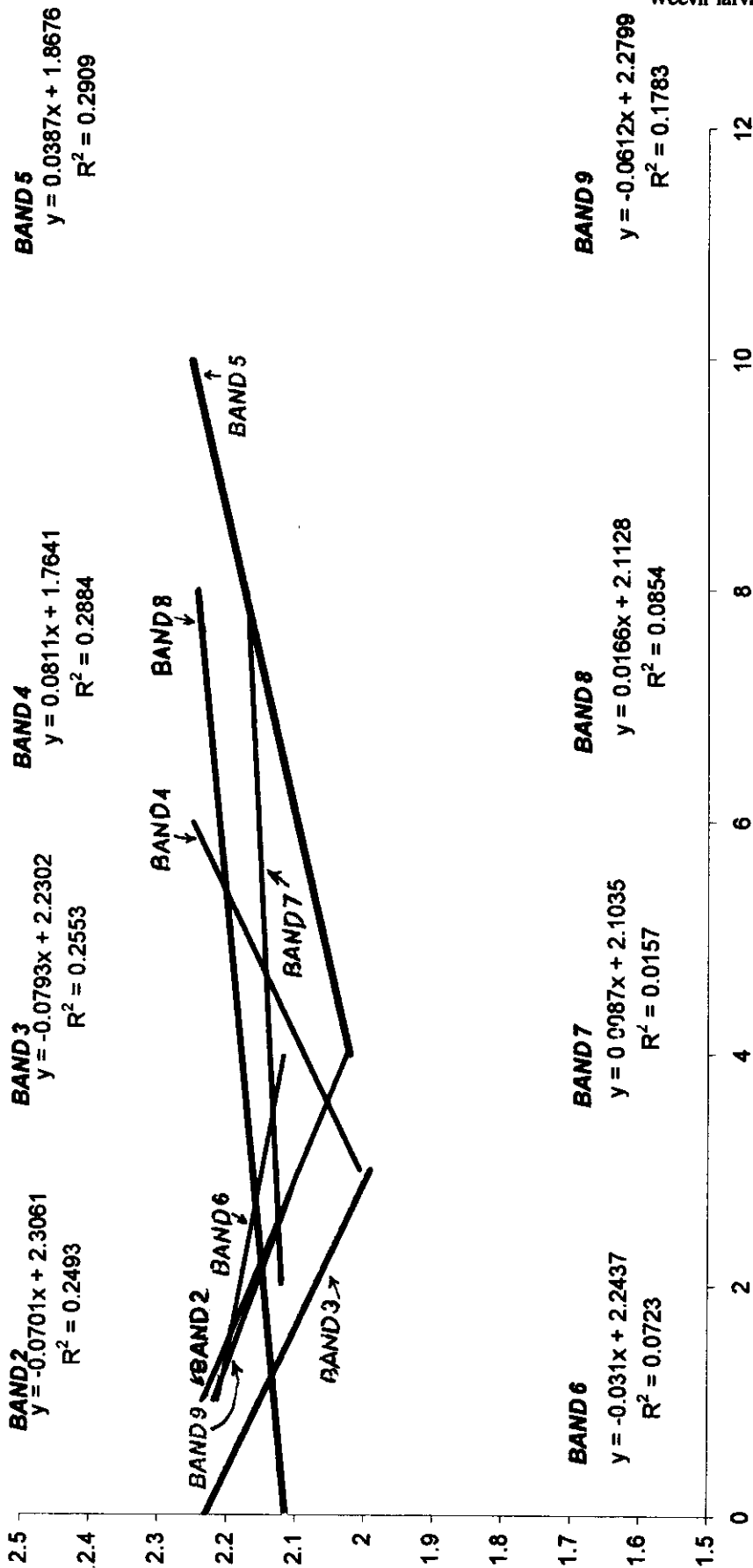
در *Callosobruchus chinensis* هیدرولیز ساپونین‌های سویا مطابقت ندارد. علاوه بر این وجود برخی از ساپونین‌های واجد اثر مفید تغذیه‌ای (Probiotic effects) می‌تواند آثار منفی برخی از ساپونین‌های مضر را نسبتاً خنثی نماید و لذا لازم است که علاوه بر آزمایش اثر کل ساپونین، به بررسی اثر منحصر به فرد ساپونین‌ها نیز اقدام شود (Masahery - Laghab, 1997).

سمی نبودن ساپونین‌های یونجه برای لاروسرخرطومی برگک یونجه گویایی آن است که انتخاب در جهت کاهش میزان

شکل ۲- تصاویر TLC ارقام مورد آزمایش، عکسبرداری شده به کمک اشعه UV (a,b,c)

Fig. 2. TLC pictures of varieties under study, photographed under UV (a,b,c)

Saponin bands

شکل ۳- نمودارهای رگرسیون خطی مربوط به رابطه بین ساپونین های هشت گانه و خسارت لارو سرخرطومی بزرگ یونجه (معادلات ۲ تا ۹ جدول ۷)

Fig. 1. Diagram showing linear regression between different saponins and weevil larval damage (equations 2 to 9 in Table 7)

کاهش میزان این ساپونین‌ها، علاوه بر بهبود کیفیت غذایی باعث افزایش مقاومت به سرخرطومی نیز خواهد شد. چنین وضعیتی بسیار مطلوب است و می‌توان گفت که در میان هشت ساپونین تفکیک شده، این دو ساپونین از لحاظ ارزش اصلاحی مهم‌ترین می‌باشند. از طرف دیگر این دو ساپونین شدیدترین الگوهای بانندی را نیز در ارقام مختلف دارا بودند یعنی نسبت بالایی از ساپونین کل را شامل می‌شوند، و بنابراین اهمیت کار اصلاحی بر روی آن‌ها دو چندان می‌گردد.

با ملاحظه معادلات (۶)، (۷) و (۸) مشاهده می‌گردد که ساپونین‌های شماره ۵، ۶ و ۷ رابطه‌ای با میزان خسارت لاروسرخرطومی نشان نمی‌دهند. به منظور بهبود کیفیت غذایی یونجه می‌توان عملیات اصلاحی را در جهت کاهش این ساپونین‌ها انجام داد، بدون این که تغییری در مقاومت به سرخرطومی یونجه بوجود آید.

همانطور که مشاهده شد از هشت ساپونین تجزیه شده توسط TLC، سه ساپونین با میزان خسارت لاروسرخرطومی برگ یونجه رابطه عکس، دو ساپونین رابطه مستقیم و سه ساپونین عدم همبستگی نشان دادند و شاید بهمین دلیل باشد که میزان کل ساپونینها با مقاومت به سرخرطومی همبستگی نشان نمی‌دهد.

سپاسگزاری

این بررسی با کمک مالی دانشگاه تهران انجام شده است که بدینوسیله از معاونت پژوهشی دانشگاه سپاسگزاری می‌شود.

یونجه ساپونین‌های متفاوت با فعالیت بیولوژیکی متفاوت وجود دارند لذا بررسی انواع ساپونین‌ها و بررسی رابطه آن‌ها با مقاومت به آفات و بیماری‌ها می‌تواند درک بهتری از روابط موجود را میسر سازد. به همین منظور در این مطالعه، انواع ساپونین‌های اندام‌های هوایی یونجه در ارقام مورد آزمایش مورد بررسی قرار گرفتند. همان طور که از معادلات (۲)، (۳) و (۹) برمی‌آید. ساپونین‌های شماره ۱، ۲ و ۸ با میزان خسارت لاروسرخرطومی برگ یونجه همبستگی منفی معنی دار دارند و به عبارتی رابطه مستقیم با مقاومت به این آفت دارند. به چنین ترکیباتی اصطلاحاً "آلومون (Allomone) گفته می‌شود. ترکیبات آلومون موادی هستند که توسط گیاه تولید شده و روی گیاهخوار اثر منفی دارند (Panda and Khush, 1995). اصلاح در جهت کاهش میزان این ساپونین‌ها به منظور بهبود کیفیت غذایی یونجه باعث افزایش حساسیت به سرخرطومی یونجه خواهد شد. اگر این ساپونین‌ها رابطه‌ای با نفخ زایی نداشته باشند اصلاح در جهت افزایش این ترکیبات، می‌تواند باعث افزایش مقاومت به سرخرطومی گردد.

همان گونه که از معادلات (۴) و (۵) برمی‌آید، ساپونین‌های شماره ۳ و ۴ همبستگی مثبت معنی دار با میزان خسارت لاروسرخرطومی دارند و به عبارتی با میزان مقاومت به سرخرطومی همبستگی منفی دارند. به چنین ترکیباتی اصطلاحاً "کایرومون (Kairomone) گفته می‌شود. ترکیبات کایرومون موادی هستند که توسط گیاه تولید شده و اثر مثبت روی گیاهخوار دارند (Panda and Khush, 1995). اصلاح در جهت

منابع مورد استفاده

- اسماعیلی، م. پ. آزمایش فرد و ا. میرکریمی. ۱۳۷۴. حشره‌شناسی کشاورزی. انتشارات دانشگاه تهران.
- کریمی، هادی. ۱۳۶۹. یونجه. مرکز نشر دانشگاهی، تهران.
- هنسون، ک. ه. ۱۳۷۲. به نژادی یونجه. ترجمه ع. م. رضایی، مرکز نشر دانشگاهی، تهران.
- مظاهری لقب، ح. ا. و ب. زیدی صمدی. ۱۳۷۰. بررسی مقاومت ارقام یونجه به سرخرطومی برگ یونجه. مجله علوم کشاورزی ایران. جلد ۲۵. شماره ۱. صفحات ۱۱ تا ۱۷.
- Applebaum, S.W., B. Gestenter, and Y.Birk. 1965. Physiological aspects of host specificity in the Bruchida-IV. Development incompatibility of soybeans for Callosobruchus. J. Insect Physiol 11:611-616.
- Bowyer, P., B. R. Clarke, P.Lunness, M.J.Daniels and A.E. Osbourn. 1995. Host range of a plant pathogenic fungus determined by a saponin detoxifying enzyme. Sci. 267:371-374.

- Ebrahimzadeh, H. and V.Niknam. 1998. A revised spectrophotometric method for determination of triterpenoid saponins. *Indian Drugs*. 35:379-381.
- Fenwick, G.R., K.R. Price, C. Tsukamoto and K. Okubo. 1991. Saponin in toxic substances in crop plants. Royal Society of Chemistry, Cambridge, 285-327.
- Hostettmann, K. and A. Marston. 1995. Saponins. Cambridge University Press, Cambridge.
- Ireland, P. A. 1987. Analysis of saponins. Ph.D. thesis. Reading University, U.K.
- Khalil, A.H. and T.A.El-Adawy. 1994. Isolation, identification and toxicity of saponin from different legumes. Food Science and Technology Department, Faculty of Agriculture, Menofiya University, Shibin El-Kom, Egypt.
- Massiot, G.C.Lavaud, M.Benkhaled, and L.L.Men-Oliver. 1992. Soyasaponin A. New maltol conjugate from alfalfa and soybean. *J. Nat. prod.* 55:1339-1342.
- Massiot, G.C.Lavaud, D.Guillaume and L.L.Men-Oliver. 1988. Reinvestigation of the saponins and prosapogenins from alfalfa (*Medicago sativa*). *J. Agric. Food Chem.* 36:902-909.
- Mazahery-Laghab, H. 1997. Endogenous resistance to insect pests in alfalfa engineering for enhanced resistance. Ph.D. thesis. Durham University, U.K.
- Omar, S.A., N.A. I. Osman and A.A. Hanafi. 1996. Controlling white rot disease in onion using alfalfa saponin. *Bulletin of Faculty of Agriculture, University of Cairo*. 47:319-330.
- Panda, N. and G. S. Khush. 1995. Host plant resistance to insects. CAB International. Pedersen, M.W., D.K. Barnes, E.L. Sorensen, G.D. Gliffin, M.W. Nielson, R.R. Hill, F.I. Frosheiser, R.M. Sonoda, C.H. Hanson, O.J. Hunt, R.N. Peaden, J.H. Elgin, T.E. Davine, M.J. Anderson, B.P. Goplen, L.J. Elling and R.E. Howarth. 1976. Effects of low and high saponin selection in alfalfa on agronomic and pest resistance traits and the interrelation of these traits. *Crop Sci.* 16:193-199.
- Peri, I., and Y. Birk. 1980. Biosynthesis of triterpenoid saponins in soybean and alfalfa seedlings. *Phytochem.* 18:1671-1674.
- Shany, S.B. Gestenter, Y. Birk and A. Bondi. 1970. Lucerne saponins: III. Effects of lucerne saponins on larval growth and their detoxification by various sterols. *J. Sci. Food Agric.* 21:508-510.
- Stuteville, D.L. and D.Z. Skinner. 1987. Effect of selecting for downy mildew resistance in alfalfa on saponin content. *Crop Sci.* 27:906-908.